

GŁOS NARODU

WYD. WIECZORNE.	CENA Nr: W KRAKOWIE 8 hal., W POLSCE 10 hal., W POLSCE 8 fen.	CENY OGŁOSZEN
S R O D A	PRZEDPŁATA WYNOŚI: W Krakowie: z odnośnieniem miesięcznie K 4-40, kwartalnie K 12-80, półrocznie K 24-50, rocznie K 47-—, (bez odnośn. mies. K 8-80, kwart. K 11-—, półroc. K 21-—, rocznie K 40-—) w Austro-Węgrzech i ziemiach przez Austrię okupowanych (z przesyłką poczt.) mies. K 4-40, kwart. K 12-80, półroc. K 24-50, rocznie K 47-—, w Królestwie Polskim (Okupacja Niemiecka) i zagranicą mies. K 6-— (M. 4-—), kwart. K 17-— (M. 11-50), półroc. K 32-50 (M. 21-50), rocznie K 64-— (M. 42-—). — Zamawiać „Głos Narodu” można we wszystkich urzędach pocztowych Austro-Węgier, Polski i Niemiec, we wszystkich agencjach dzienników lub bezpośrednio w Administracji. — Wpłaty można skutecznie przekazywać pocztowo, przez Pocztową Kasę Oszczędności (Konto Nr 23993), przez Bank Krajowy w Krakowie i w Administracji Wydawnictwa. Prosimy uprzedzić o adresowanie wszystkich listów dotyczących przedpłaty i ogłoszeń do administracji wydawnictwa.	Zwyczajne (za wiersz petiti. lub jego miejsce) K —20 układ tabelaryczny „ „ —40 Nadesłane „ „ „ „ „ „ —1- Nekrologi „ „ „ „ „ „ —1- Komunikaty (po kronice) „ „ „ „ —2- Paski (2 i 3 stronica) „ „ „ „ —20- 1/2 Paski poprzeczne „ „ „ „ —8- Załączniki, prospektu itp. dla prenu- meratorów miejsc. za 100 egzempl. „ 1- dla prenu. zamiejsc. „ 2- Koresp. rozdziałonych 24” słów K 5, nastę- pne 10 słów K 1-50, powtórzenie od K 8,
11. LIPCA 1917 R.	REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11. — DRUKARNIA UL. ŚW. TOMASZA 35. Telefon Redakcji Nr. 190. — Telefon Administracji i Drukarni Nr. 3344. — Reprezentacja „Głosu Narodu” w Warszawie: ul. Szpitalna 9. (sprzedaż numerowa, przedpłata, ogłoszenia i korespondencya rozdziałonych).	
NR. 163. — R. XXV.		

Przesilenie w Niemczech.

PRZED DECYZYĄ CES. WILHELMA.

Berlin. B. kor. Urzędownie dnia 10. bm.: W związku z wczorajszą radą koronną, cesarz dziś w kilkunastu godzinach naradach z Kancelerem Rzeszy rozważał bieżące kwestie i ich rozwiązanie. Z rozkazu cesarza przybywa tu jutro następca tronu dla omówienia decyzji, branych przez cesarza pod uwagę.

RADA KORONNA.

Berlin. * Jak donosi „Berl. Tagbl.” rada koronna, która zebrała się o godz. 6 wiecz., trwała dwie godziny. W politycznych kwestiach opowiadała, że w kwestii nowej orientacji w polityce wewnętrznej rozłam między Kancelerem a większością ministrów pruskich znacznie się pogłębił. Po radzie cesarz odbył jeszcze konferencję z Kancelerem, która trwała do północy.

PARLAMENTARYZACJA RZĄDU.

Berlin. * Pisma donoszą, że rząd zdecydował się na ustąpienie pięciu ministrów pruskich i trzech sekretarzy stanu. W gabinet pruskim mają się dymisjonować min. spraw wewn. Löbbeck, min. handlu Sydor, min. kolei Breitenbach, min. sprawiedliwości Beseler i min. oświaty Trott. Prócz tego mają ustąpić sekretarze stanu Zimmermann i Helfferich. Sekretaryat stanu dla spraw wewnętrznych ma być zamieniony na ministerium robót publ. Obok tego ma być osobne ministerium spraw wewnętrznych z ograniczonym zakresem działania.

Jako kandydatów na ministrów wymieniają: w Prusach pos. Schiffer na min. sprawiedliwości, radca Riesser na min. handlu, na sekretarza spraw zagranicznych hr. Bernstorff, albo dr. Solf. Nowe min. robót publ. ma objąć soc. poseł Lechman przez organizację zawodowych robotników, tekę spraw wewnętrznych zaś dotychczasowy sekretarz stanu finans. hr. Röder.

KANCELERZ O SPRAWIE POLSKIEJ.

Berlin. * Pisma donoszą, że na poniedziałek posiedzenia komisji głównej parlamentu nietylko poseł Erzberger wystąpił z ostrą krytyką polityki kancelarza. W tym samym duchu przemawiał pos. Stresemann z partii narodowo-liberalnej i pos. Fehrenbach z centrum. Kancelarz w odpowiedzi poza znanymi już sprawami omawiał obszernie sprawę polską. Podniósł, że plan ogłoszenia manifestu z 5. listopada był już dawno przedtem opracowany. Wydanie manifestu nastąpiło wprawdzie trochę za wcześnie, niż pierwotnie planowano, ale rozwój wypadków do tego zmuszał. Wogóle sądzi Kancelarz, że sprawa polska całkowicie nie da się rozwiązać.

REFORMA WYBORCZA W SEJMIE PRUSKIM.

Berlin. * „Vorwärts” donosi, że rząd pruski postanowił w jesieni przedłożyć sejmowi projekt reformy wyborczej, prowadzący powszechne, równe i tajne prawo głosowania.

STOSUNEK SIŁ PARTII NIEMIECKICH.

Po wyborach z r. 1912 składa się parlament niemiecki z 43 niem. konserwatystów, 12 wolno-konserwatywnych, 45 narodowych liberalów, 46 postęp. partii ludowej, 8 członków gospodarczego zjednoczenia, 91 centrowców, 5 Hanowerczyków, 18 Polaków, 8 Alzateczyków, 1 Duńczyka, 107 socjalistów i 8 bezpartyjnych. 5 mandatów jest w obecnej chwili nieobsadzonych.

SPROSTOWANIE MYLNYCH WIADOMOŚCI.

Berlin. B. Kor. „Nordd. Allg. Ztg.” pisze, że „Berliner Localanzeiger” podaje wiadomość, że kancelarz państwa w komisji głównej oświadczył, iż jego pozostanie na urzędzie jest konieczne ze względu na interes ojczyzny. Stwierdzimy, że doniesienie to jest czystym wymysłem.

Akcyja w Rosji za ofensywą.

Petersburg. B. kor. Pet. Ag. W dniu poprzedzającym ofensywę samoloty nieprzyjacielskie rozrzuciły odezwy, próbując wnieść w wojsko, że R. r. z. nie jest za ofensywą. Atoli nietylko kongres narodowy rad tych, ale także i petersburska R. r. z., która uchodzi za najradkalniejszą pod względem maksymalizmu, objawiła wzniosłe usposobienie patriotyczne. Min. Ceretelli wygłosił mowę, w której powiedział: Musimy poprzeć armię w walce z nieprzyjacielem, który zagraża istnieniu Rosji. Zrzekliśmy się polityki zdobywczej, lecz prowadzić będziemy wojnę tak długo, aż i nieprzyjaciół zdobędzie się na taką (?) rezygnację. Rozstańmy się z ludźmi, którzy pod sztandarem socjalizmu demoralizują rewolucję. Przeciw amercystom musimy zastosować gwałt. — Większość zgromadzenia z wielkim oburzeniem zwróciła się przeciw maksymaliście Polańskiemu, który powiedział, że po panowaniu Mikołaja krwawego rozpoczął się panowanie krwawego Ceretellego. Min. Czeremnow podniósł, że rząd tymczas. oświadczył się za ofensywą jako za jedynym wyjściem z sytuacji a R. r. z. większością 492 głosów przyjęła rezolucję, podtrzymując żołnierz na froncie imieniem polityków i garnizonu Petersburga. Cała rewolucyjna demokracja, powiada, jest z wami.

Zapowiedź ofensywy rosyjskiej NA FRONCIE RUMUŃSKIM.

Lugano. Petersburski korespondent „Stampy” zapowiada rosyjską ofensywę jeszcze na wielu innych miejscach frontu, zwłaszcza na froncie rumuńskim, gdzie — domniemanie — austriacko-węgierskie i niemieckie wojska zredukowane są do minimum, i nie będą mogły oprzeć się poważnemu, rozstrzygającemu uderzeniu.

Obrady Izby posłów.

Wiedeń. B. kor. Wśród zgłoszonych wniosków znajduje się wniosek Matakiewicza w sprawie odbudowy kościołów w Galicji; Trylo wskiego w sprawie postępowania żołnierzy węgierskich wobec ludności w Galicji; Głabińskiego w sprawie niedostatecznego uwzględnienia reklamacji w Galicji; Steinhausa z powodu, że dziennikom wiedeńskim nie pozwolono opublikować listu ks. Świećkowskiego do kancelarii gabinetowej oraz najwyższego pisma odręcznego, które mu doręczono w odpowiedzi na jego list.

SPRAWA GOSPODARSTWA WOJEN.

Wiedeń. (Telefonem.) Gen. komisarz dla spraw gospodarki wojennej szef sekcji Riedl opracował memoriał o zadaniach gospodarstwa przejściowego i doręczył go członkom Komisji dla spraw gospodarstwa wojennego. Zaczęli jednak, że memoriał należy traktować jako elaborat poufny.

TERMIN NASTĘP. POSIEDZENIA IZBY.

Wiedeń. B. kor. Następnego posiedzenia Izby panów odbędzie się w piątek o godz. 11 przedpołudniem. Na porządku obrad stoi ustawa o przedłużeniu mandatów poselskich.

ZJEDNOCZENIE PROFESORÓW.

Wiedeń. B. kor. Dla obrad nad wszystkimi sprawami dotyczącymi szkół wyższych ukonstytuowało się dziś walne zjednoczenie profesorów szkół wyższych obu izb rady państwa. Przewodniczącym wybrano dra Wetsteina, zastępcą dra Halbana.

O PRZYSPIESZENIE WYKONANIA AMNESTYI.

Wiedeń. (Telefonem.) Deputacja pos. czeskich, ukraińskich i pol. słowiańskich jawiła się u prez. ministrów w towarzystwie obrońców skazanych za zbrodnie polityczne i przedstawiła prośbę, by amnestię monarchii bez utrudnień szybko wykonano. W deputacji wzięli udział obrońcy Kurylowicza i Markowa

Z Warszawy.

(Korespondencya „Głosu Narodu”).

(Konkursy.)

Warszawa, 8 lipca.

Rada warszawskiego Tow. prawniczego ogłosiła na rok jubileuszowy 1918 (konstytucja z r. 1588 i ustawa hipoteczna w roku 1818) konkurs z dziedziny prawa hipotecznego. Wybór tematu, czy to z zakresu historyi prawa polskiego (jak n. p. rozwój instytucji hipotecznej w ciągu ostatnich kilku wieków, dawniej Rzeczypospolitej polskiej albo przedstawienie kolejnych faz statutowego bytowania ustawy hipotecznej), czy z zakresu dogmatyki prawa, zawsze o ile można na le porównawczem — pozostawia się w zupełności do uznania uczestników konkursu.

Pracy najlepszej przyznana będzie nagroda pieniężna w postaci 4 1/2% listu zastawnego Tow. kredytowego ziemskiego, wartości nominalnej rubli 1000. Rada pozostawia sobie zresztą prawo podzielenia tej nagrody pomiędzy dwie prace, uznane za najlepsze. Nagrodzona praca, lub nagrodzone prace winne być drukowane w czasopiśmie „Themis polska”. Autor lub autorzy prac nagrodzonych otrzymają prócz tego zwykłe honorarium za wydrukowanie rozprawy w „Themis polskiej”. Termin ostatecznej nadsyłania prac oznacza się na dzień 20 lipca r. 1918.

Z inicjatywy zarządu głównego polskiej Macierzy szkolnej w wydziale pedagogicznym powstała komisja do pomocy poglądowych przy wykładzie religii. Komisja na pierwszy plan wysunęła potrzebę wydania serji (40—50) obrazów do wykładu historyi świętej Starego i Nowego Testamentu, gdyż u nas księża prefekci posługują się przeważnie obrazami Schultz’a wydanymi przez księgarnię Herdera we Fryburgu, które nie odpowiadają należycie potrzebom duchowym polskiego dziecka. W tym celu Zarząd polsk. Macierzy szkolnej ogłasza konkurs na obrazy szkolne do wykładów historyi świętej. Artysta-malarz, stojący do rozwiązania zadania konkursowego, winien nadesłać jednocześnie trzy prace na tematy: „Józef poznany przez braci”, „Pan Jezus i dzieci” oraz „Wniebowstąpienie Pana Jezusa”. Artysta-malarz, stojący do rozwiązania zadania konkursowego, winien nadesłać trzy prace (kompozycje) na trzy wyżej wymienione tematy. Z tych prac na temat „Pan Jezus i dzieci” (45×30 cm) ma być skóńczona, kolorowa, dwie zaś prace na temat: „Józef poznany przez braci” i „Wniebowstąpienie Pana Jezusa” (po 25×15 cm), jako szkice kompozycyjne. Prace najlepsze będą wynagrodzone: pierwsza 500 marek, druga 300 mk. i trzecia 200 marek. Termin nadsyłania prac kończy się 1-go listopada roku bieżącego.

Dotychczasowy przebieg ofensywy rosyjskiej.

(*) Drugi tydzień już toczą się krwawe walki w Galicji wschodniej. Podjęta na rozkaz koalicji ofensywa rosyjska została — jak się pokazuje — przygotowana znakomicie, tak, że nawet oficjalne sfery mocarstw centralnych przyznają, iż na razie przewaga broni jest po stronie rosyjskiej. Anglia, Francja, Japonia i Ameryka przez rok prawie odpoczywały, jak na rosyjskim froncie panował, dostarczały ogromne masy artylerji i amunicji, Rosya zaś skompletowała najlepsze i najwinniejsze swe wojska i poprowadziła teraz tak przygotowaną armię w wir walki. Gen. Brusilow wybrał do uderzenia teren, dobrze sobie znany, na którym już w czasie wojny kilkakrotnie walczył, Pagórkowate przestrzenie między Strypą a Złotą Lipą przecięte głębokimi dolinami u-



Teren ataku na Lwów.

umożliwiają łatwe, a dla nieprzyjaciela niewidoczne przesuwanie wojsk, tem samem zaś niespodziewane ataki na coraz to nowych punktach. Pierwsze uderzenia skierowane były na przestrzeń na północ i południe od Brzeżan. Przygotował je parodniowy ogień huraganowy i ataki gazowe na stanowiska rezerw. Cała przestrzeń od Brzeżan do Dniestru została zamieniona w jedno pole le-
jów. W zysku pierwszych walk zdobyli Ro-

STEFAN BUSZCZYŃSKI.

„Rękopis z XX. wieku“.

— Dobrze — powiedziałem, śmiejąc się — Ale to nie jest odpowiedź na moje pytanie.

— Ja wiem, że to nie jest odpowiedź — rzekł mój gość — ale droga do odpowiedzi. Dwieista istność ducha, jak ją niewłaściwie nazywaliśmy, a raczej dwoista działalność ducha każdej jednostki zależy od owej gmatasycznej potęgi, którą mu się nadaje myśleniem i pracą, oczywiście przy zdolnościach wrodzonych. A wrodzone zdolności znowu nie przychodzą ni stąd, ni zowąd. Są one wynikiem pracy ducha poprzedników, przechodzącej z pokolenia w pokolenie w jakimś bądź za wodzie, tudzież szczęśliwego wpływu okoliczności i normalnego rozwoju tak ciała, jako też władz duchowych. Tych trzech warunków potrzeba, aby w człowieku zjawily się zdolności wyższe.

— Przecież widzimy — rzekłem — iż często ludzie słabi lub drobni ciałem, nawet ułomni, obdarzeni są nadzwyczajnymi zdolnościami.

— To prawda. Ależbożeczenia przypadkowe, wyjątki są wszędzie. Wreszcie słabość, albo ułomność ciała, nie mówiąc o przychodzących wyłącznie fizycznych, jest często skutkiem zbyt silnej działalności ducha, kosztem fizycznego organizmu. Nie pokazasz mi jednak wielu geniuszów w schorzałem ciele. „Mens sana in corpore sano”, umysł zdrowy w zdrowem ciele — mawiali Rzymianie i mieli słuszną. Patrząc na to schorzałe, blade, nędzne, próchniejące pokolenie dzisiejsze! tu zwłaszcza w waszej mądrej Europie. Na kogo spojrzysz: szpetny, albo przegniły, albo przeziębiony chorobliwymi pojęciami. Na kogo spojrzysz: widzisz niewolnika albo choroby,

albo namiętności, albo głupstwa. Czyż to jest zdrowie? czyż to jest naturalnym rozwojem praw przyrodzonych, wieczystych? Wszyscy są mniej więcej chorzy i zapełniają ogromny ten szpital, który się zwie Europa.

— Jakto? — zawolałem. — Więc według pana niema już u nas pięknych ludzi, ani zdrowych, ani...

— Ach! nie chwytaj mnie za słowa — odrzekł mój gość trochę niecierpliwie — Ach! Leż jakby nasienie, które trawienie przeżywa się zachowawcze natury na rozkład, niby drzewa pozostałe tu i ówdzie w zgaśnię, spustoszonej lesie.

— Pan w postępie nie wierzysz, nie widzisz go w niczym?

— Przysnam ci: ilekroć słyszę ten wyraz postępie, zawsze śmieję się mam wielką ochotę, choć byłoby czego płakać. Wam się zdaje, że zrobiliście ogromny postęp, gdy przysyłacie myśli po drutach, słowa za pomocą telefonu, gdy jeżdżicie szybko koleją, gdy jadacie zgnily ser, żywe morskie potwory, śmierdzące bekasy i dobrze przyprawione szczyry, jeśli nieprzyjaciół kraj napadnie i oblega naród w jego stolicy. Wam się zdaje, że robotnik stokród szczęśliwszy dzisiaj, rozlegając się na włosiennych materacach politurowanej kanapy lub idąc na bal w mocno nakroczmalonych, bawelnianych albo papierowych kombinezonach, niżeli dziki niegdyś Amerykanin (którego, nawiasem mówiąc, nieproszeni uczyliżowaliście po swojemu); że szczęśliwszy, niż cichy pracownik dawnych wieków, rolnik, pastuszek, dla którego miękkiem pościeleniem była trawa, rozkoszą, widok natury.

— Zatem, według pana — przerwałem sztych — szczęśliwszym był niewolnik średniowieczny, będący całe życie na posługach rycerza, pysznie siedzą-

cego w swym zamku, obchodzącego się z poddanyimi jak z trzodą bydła?

— Zawsze łapię się za słowa — odpowiedział mój gość spokojnie. — To nie dziwnego. Jest to owoc waszego wychowania, owoc XIX wieku. Jeżeli dawniej było źle, nie idzie za tem, żeby dzisiaj było lepiej. Zle tylko postać zmieniło. Despotyzm taksamo gnębi ludzkość jak dawniej. W tem tylko różnica, że kądądy uko-
to z innego materiału, a postępie wasz zrobił je niewidzialnym mechanizmem.

— Nie rozumiem tego dobrze — odpowiedziałem.

— A wszakże jesteście postępowym człowiekiem — rzekł gość z szyderstwem, które mnie trochę obraziło — i nie dostrzegacie sprężyn tego mechanizmu!

— Przyznaję, że ich nie widzę — rzekłem. — Widzę we wszystkich krajach rozwój wolności coraz większy.

— I coraz większy rozwój swawoli! Swawola u góry, swawola u dołu! A cóż jest swa-wola, to jest swawola jednostek z pogardą wszelkich praw, jeśli nie despotyzmem? Zdeptaliście prawa wyższe; daliście władzę byle grzesznemu szarlatanowi.

— Któż prawa pisze, jeśli nie naród, jeśli nie reprezentanci narodu? Tak przynajmniej jest dzisiaj w krajach liberalnych.

— Cha cha cha! — rozśmiał się na całe gardło człowiek XX wieku. — A kto je wykonują? Kto ich strzeże? Kto ma moc je znieszyć?.. Reprezentanci narodu! — dodał ironicznie. — Szumne słowa! Przedstawiciele woli narodowej, potrzeb kraju, prawodawcy, deputowani, posłowie, którym rozdają ordery, rangi, portfele! A przecież nie naród ich wynagradza! Upojeni oficjalnymi dziennikami, odurzeni kadzidłem, zapominają o swych zasadach lat młodzieńczych i o mandatach swych wyborców. A wy, niewolnicy XIX wieku

nie widzicie nawet tego, że w pierwszym ogniwem łańcucha, krępującego społeczeństwo, pierwszym motorem despotycznego mechanizmu, o którym dopiero mówimy, jest system wyborczy.

Spojrzałem zdziwiony na mego gościa, który, jak Wagner muzyk przyszłości, był twórcą jakiejś polityki przyszłości.

— System wyborczy? — zapytałem nieśmiało. — Ten owoc postępu wolności, dzięki któremu każdy mieszkaniec jest obywatelem, a każdy obywatel ma prawo obierać tłumacza swoich potrzeb i zasad?

— Tak. System wyborczy — odrzekł — dzięki któremu każdy głupiec jest narzędziem w ręku zręczniejszego. Pokaż mi choć jednego wyborcę z ciemnej, a więc najniższej klasy ludu, któryby wotując umiał, sobie dokładnie zdać sprawę z tego, co czyni. Wszak u was w Europie całej upowszechnił się potwór pożerający społeczeństwo. Nadszłaś mu legalną formę, godziwe znaczenie, i nie wstydzicie się nawet tego. Ten potwór nazywa się wyborczą agitacją. Cóż to znaczy? Ciemnemu tłumowi dawać obiady, wino, wódkę; rozdawać mu pieniądze; oszukiwać, intrygować. I to się nazywa agitacją wyborczą! W biały dzień odgrywa się najohydniejsza komedia, a nikomu do głowy nie przyjdzie nazwać rzecz właściwem jej imieniem. Pojmuje, że w wielu krajach inaczej działać nie można. Ale dlażogłoszenie narody doprowadzili do takiego stanu? „Potrzeby!” „Zasady!” mówisz. Czyż ciemny obywatel, choć wolny, ma pojęcie o rzeczywistych potrzebach kraju, o celach wyższych? czyż ma jakiegokolwiek pojęcie o tak zwanych zasadach, o posłannictwie ludzkości, kiedyście mu prawdziwego nie dali kształcenia?

(Ciąg dalszy nastąpi).

sywanie Konluchy, pod Brzeżanami zdobyte tereny zostały im kontraktami odebrane. Wobec tego atak został przesunięty bardziej na północ i drugie uderzenie objęło część frontu nad górą Strypą w okolicach Zborowa. Tutaj udało się Rosyjanom zdobyć na przestrzeni kilku kilometrów pierwsze pozycje i spowodować lokalne wgniecenie frontu.

Nastąpiły nowe ataki w okolicy Brzeżan i Konluch, prowadzone ogromnymi masami. Nie przyniosły one żadnych dalszych zmian frontu. Rosyjanie wyczerpani na trzy dni przerwali walkę. Ściągnawszy nowe rezerwy rozpoczęli drugą walną bitwę, tym razem na przestrzeni przeszło stu kilometrów. Od Zwycięstwa aż po Solotwinę nad Bystrycą zawrzała zacięta walka, która objęła także okolice Stanisławowa. Główne swe siły zesłali Rosyjanie w okolicy Zborowa, chcąc tu przełamać front austriacki koło Złoczowa. Dziesięć tysięcy rosyjskich atakowało na odcinku zaledwie 10 km. Równocześnie ruszyli do ataku kolumny rosyjskie między Konluchami a Ławrykowcami, między Batkowem i Zwyczymem, w okolicy Brzeżan i między Stanisławowem a Solotwiną. Na tym ostatnim odcinku najcięższe walki rozgrywały się między Jannicą a Zagwoźdźcem, gdzie atakowały trzy najlepsze dywizje. Generalny szturm 6. lipca zakończył się jednak utrzymaniem wszystkich pozycji przez wojska sprzymierzone.

Rosyjanie przetrzucili więc znowu punkt ciężkości na inny odcinek i 7. lipca rozpoczęli wielką bitwę na zachód od Stanisławowa. Główne uderzenie skierowali po obu stronach drogi Stanisławów—Kajusz. Dwa dni toczyły się zacięte walki bez rezultatu, przy olbrzymich stratach. Trzeciego dnia walki, 8. lipca, musiała linia wojsk sprzymierzonych odgiąć się pod naporem olbrzymich mas rosyjskich. W okolicy Cieżów—Jannica—Zagwoźdź, na szerokości 12 km., cofnęły się wojska austro-węgierskie na następne pozycje u stóp wzgórz Czarnego Lasu i tu powstrzymały rozmach rosyjski. Napór wojsk rosyjskich zwiększył się znowu w następującym dniu, a wczoraj nastąpiło dalsze odchylenie frontu na północ od wygięcia z dnia 8. lipca i wojska austro-węgierskie cofnęły się poza dolny bieg Łukawicy. Tem samym linia obecna wygięła się na południe od Halicza bardzo silnie ku wschodowi, utrudniając znacznie utrzymanie tego miasta.

O podwyższenie zasiłków.

Wiedeń. B. Kor. W komisji dla zasiłków wojskowych sprawozdawca Klockner zdał sprawę z rokowań, które toczyły się między podkomitetem a rządem co do nowej ustawy o zasiłkach wojskowych. Rząd pierwotnie chciał stworzyć 4 miesięczne prowizoryum dla powiększenia zasiłków, komitet zaś domagał się stworzenia ustawy na podstawie zasad już poprzednio w komisji uchwalonych. Rząd potem się na to zgodził, lecz wyniki trudności co do wysokości zasiłków. Rokowania podkomitetu nie doprowadziły do zgody z rządem. Referent postawił wniosek, by proponowaną pierwotnie wysokość 2 K 40 dla Wiednia, 2 K dla prowincji zmienić na K 2 dla Wiednia, a 1 K 80 dla miejscowości zaliczonych do kategorii I i II klasy dodatków aktywnych urzędników państwowych, zaś dla innych miejscowości 1 K 60. Zresztą zaś by obstarć przy poprzednich uchwalech, kierownik minist. skłubał wskazał na trudności finansowe i oświadczył, że rząd nie może zgodzić się na propozycję sprawozdawcy. Zaproponował dla Wiednia i dla miejscowości I i II klasy ustalić zasiłek 1 K 80 a dla innych 1 K 40. Wskazując potrzebę wywołania wyniosłości według tej normy i tak 648 mil. K. Wnioski komisji wymagałyby wydatku 1 miliarda. Komisja uchwaliła przyjąć propozycję sprawozdawcy za podstawę do dalszych obrad. Komisja przeszła do dyskusji szczegółowej, w której zabierali głos także pp. Liebermann, Lewicki i Stern.

OBIECIE SOKŁOWA.

Pet. Ag. B. kor. Niedawno grupa posłów Wydz. wykonawczego R. r. z. przybyła na front koło Mińska, aby wygłaszać odezwy o celach wojennych i ofensywie. Żołnierze 700 pp., zwolennicy maksymalistów, obili Sokolowa i jego kolegów, znieważyli strasznie posłów. Dopiero na żądanie sąsiednich pułków, które groziły strzelaniem, wypuszczono posłów na wolność.

PRĄDY POKOJOWE W ROSJI.

Sztokholm. B. kor. Jak podają tutejsze pisma, „Riecz“ donosi, że pierwszy rosyjski pułk karabinów maszynowych, jakoteż kilka innych oddziałów wojsk wyetapowały z oświadczeniem przeciw tymczasowemu rządowi, a za zawarciem szybkiego pokoju. Środkiem wiodącym do tego celu jest — według oświadczenia — zniesienie wojsk walczących od tyłu. Wobec tego jada robotników i żołnierzy ostrzeżenia i ludność przed tego rodzaju anarzystycznymi odezwami i żąda natychmiastowego wskazania takich agitatorów.

OPROŻNIENIE EPIRU.

Lugano. B. kor. Według „Temps“, Włosi i sprzymierzeńcy jeszcze przed końcem miesiąca przeprowadzą opróżnienie greckiego Epiru, względnie starej Grecji. Oddziały wojskowe sprzymierzonych pozostaną na razie na Korfu, gdyż zalecają to względy strategiczne.

BIULETYN BULGARSKI.

Sofia. B. kor. Sprawozdanie sztabu generalnego z dn. 8 b. m. Koło Cerwenastena i Dobropole żywy ogień artylerii. W huku Cerny jedna z naszych jednostek atakowych wdarła się do włoskich rowów strzeleckich i wzięła z nich jeńców z włoskiego pułku piechoty nr. 61. Nad dolną Strumą ogniem rozprzyskliłyśmy koło Ormiani angielski oddział konny. Na reszcie frontu słaba działalność bojowa. Koło Petricz podporządkowany Balan i Uzunog po uporczywej walce z 6 aeroplanami, zestrzelili angielski aparat, prowadzony przez kapitana Odviera. Odviera pojmano. Na zachód od Mahaudii nieprzyjacielskie oddziały usiłowały na barkach zbliżyć się do naszego brzegu, ale rozpedzone je ogniem. Na wschód od Tulczy, ogień karabinowy.

ZNISZENIE CENZURY POLITYCZNEJ NA WĘGRZECH.

Budapeszt. Minister sprawiedliwości wydał rozporządzenie, w którym daje wszystkim prokuratorom państwa wskazówkę, aby odtąd przeprowadzały cenzurę tylko w sprawach mających związek z interesami wojny. Polityczna cenzura jest tem samem zniesiona. Także cenzura prawnicza została usunięta.

WALKI NA WODZIE I W POWIETRZU.

Berlin. B. Kor. Urzędownie: Nowe sukcesy łodzi podwodnych: na północnej widowni wojny: 24.000 ton reg. brutto.

W ostatnich dniach nasze eskadry lotnicze i północno-kurlandzkie wybrzeża bałtyckie ponownie obrzuciły bombami koszar i urządzenia portowe koło Zirel i Arensburga na wyspie Oesel, przyczem zaobserwowano celne strzały i długotrwałe pożary.

Berlin. B. Kor. Urzędownie. Jedną z naszych łodzi zniszczyła na oceanie Atlantyckim na nowo 31.500 ton. w tem angielski uzbrojony okręt wojenny pomocniczy „Sylvia“. Pojmany oficer tego okrętu podał, że „Sylvia“ miała sprowadzić z Ameryki ostatnią angielską łódź podwodną. Komendant wyznaczony dla łodzi podwodnej, zginął od pocisku.

Kontrola nad wywozem z Ameryki.

Waszyngton. Reuter. Zarządzono kontrolę rządową nad wywozem Ameryki od 15 b. m. Zaleganie najwęższych towarów wywozowych będzie wymagało specjalnego zezwolenia. Prezydent ogłasza, że polityka rządowa wymaga przedsięwzięciem pokrycia zapotrzebowania Ameryki, potem potrzeb sojuszników, a w końcu potrzeb państw neutralnych.

ECHA ATAKU NA ANGLIE.

Londyn. B. kor. W Izbie gmin Lloyd George na tajnym posiedzeniu złożył oświadczenie o obronie w powietrzu.

Miejski teatr ludowy.

„Ciemna plama“ — Kadelburga.

Znała i niebył dawno grana w teatrze m. Słowackiego krótkobieżna Kadelburga pt. „Ciemna plama“ znowu wczoraj scena ludowa, dając bardzo rytm, może zbyt rytm, drugą premierę po „Jadzi wdowie“. Powód w tem, że operetka ma teraz wakacje i personal dramatyczny sam zapelnia repertuar. Staranność wykonania zasługuje w obec tej szybkości tembardziej na uznanie. Tempo takie nie dałoby się oczywiście utrzymać na dłuższą metę. Po wakacjach też pewnie artyści dramatu wrócą do normalnych warunków pracy, w którą wchodzi, niejmy nadzieję, repertuar dramatyczny w korzystniejszym niż dotychczas u względnieniu. Operetka w teatrze ludowym stanowi niezawodnie czynnik kasowy, obecnie wszelkie przekonujemy się, że i szt. „mówione“, również przyciąga publicę, o ile są wystawione starannie i zagranie odpowiednim poziomem, który obecnie podnosi się z każdym przedstawieniem.

Nowy, uzdolniony i z zapalem biorący się do pracy reżyser p. Czarnowski i z zamiłowaniem pracująca drużyna artystyczna okazali czego przy wytyżającej pracy mogą dokazać. Bezprezycyjonalną zresztą krótkobieżność, nie pozbawioną i akcentów melodramatycznych, której komizm polega na przeciwstawieniu uczuciowego i szlachetnego murzyna Dr. Budleya z Chicago do dumnego barona, zrozpaczonego, że został dziadkiem kolorowych wnuków, grano w podobnie żywym tempie, jak „Jadzi wdowę“ Ruszkowskiego. Inszenizacja, jak na warunki małej sceny, była nienal wzorowa. Murzynek był p. Boelke, który usiłował, niekiedy z dobrym rezultatem, akcentować właściwy tej postaci sentyment. Zirytowanym bez miary mał-

żeństwem ekscentrycznej córki baronem był p. Schmidt, wcale dobrze wywiązuje się z zadania. Kapitałnym był p. Czarnowski, jako stary Brinkmajer, mający także w rodzinie „ciemną plamę“ w postaci... szewca. Maskę jego i wybor na gra budziły huczną wesołość. Nader poprawnego zespołu dopełnili pp. Czechowska, Kalinowski, Korecki, Gajewski, Horowiczowa, Kolman i m.

Liczna publiczność bawiła się wyborze i gorąco oklaskiwała wykonawców. E. Z.

KRONIKA.

Z miasta.

DESZCZ. Po tygodniach suchy i skwaru mamy nareszcie dzisiaj, przy znacznym ochłodzeniu powietrza, tak pożądaną deszcz. Zmiana zapowiadała się już wczoraj, temperatura była niższa, a po południu mżył drobny kapuśniak. Obecna aura stanowi dla naszych pesymistów podstawę do coraz smutniejszych gospodarczych horoskopów. Gdy trzeba było deszczu — mówią — przalyło niemilosłownie słońce, teraz zaś, gdy zaczynają się żniwa, oczywiście deszcze będą lały jak z cebra, nie pozwalając na zwieźnienie snopów do stodół, a gady dopełnią zniszczenia.

POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ odbędzie się jutro we czwartek o godz. 6 wieczorem. Porządek obrad obejmując następujące sprawy: Kwestję układu między prezydentem miasta a władzami wojkowymi w sprawie wynagrodzenia za budynki miejskie, zajęte na cele wojskowe; sprawę przyznania zasiłku drożyznianego urzędnikom i pomocnikom kancelaryjnym i służbie magistratu (co wymagać będzie jednorazowego wydatku 153.480 K), dalej takiego samego zasiłku dla urzędników i służby zakładów i przedsiębiorstw miejskich, wreszcie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego do emerytur dla emerytów miejskich, wdów i sierot po funkcyjnarzach miejskich; sprawę zakupu parcel pod budowę nowej gazowni miejskiej za sumę 29.000 K; sprawę budżetu i otwarcia miejskich zakładów sanitarnych na Prądniku Białym, dalej kwestję umowy pomiędzy gminą a Siostrami Albertankami w przedmiocie opieki nad chorymi w tych zakładach ich żywienia, oraz zarządu ogrodami i magazynami zakładowymi; sprawę etatu miejskiego urzędu zdrowia; sprawę wyboru uzupełniającego członka wielkiego wydziału miejskiej Kasy oszczędności w miejsce zmarłego dra Rosenblatta.

Następnie przy drzwiach zankniętych omawiać będzie Rada nominacje lekarzy i innych urzędników miejskich, oraz sprawę obsadzenia posady nauczycielki w szkole im. Mickiewicza.

ZE SPRAW MIEJSKICH. Wczoraj we wtorek odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przew. prez. Dr. Leo. Przedmiotem obrad była sprawa regulacji opłat z rękami i chłodni oraz naprawy budynków w byłym zakładzie koczowniczym.

Następnie odbyło się posiedzenie Sekcji skarbowej wspólnie z komisją gazowo-elektryczną i wodociągową, na którym uchwalono szereg inwestycji dla gazowni, elektrowni i wodociągu miejskiego. Wnioski przedłożone będą Radzie miejskiej na jednym z najbliższych posiedzeń.

BIURO SZKOLNICTWA POLSKIEGO. Otrzymujemy następujący komunikat: W ciągu sierpnia powstanie w Krakowie Biuro szkolnictwa polskiego jako wykonanie jednomyslnie uchwalonej uchwały Tow. Nar. Szkoł. wyższych w dniu 27 maja br. Zadaniem biura będzie: wytworzenie i utrzymywanie łączności zresztą nauczycielskich i poszczególnych osób zwłaszcz pracujących naukowo na polu pedagogii, pośredniczenie w sprawach szkolnych i wychowawczych, ogniskowanie prac i utrzymywanie w ewidencji stanu i stosunków we wszystkich dziedzinach szkolnictwa i pedagogii, gromadzenie dokumentów do szkolnictwa i organizacji i informowanie ogółu nauczycielskiego o najważniejszych sprawach przez wydawanie biuletynu biura.

Kierownictwo biura zwraca się do wszystkich zresztą nauczycielskich polskich i do tych osób, którym sprawy wychowania narodowego leżą na sercu z prośbą, by zechcieli celem nawiązania stosunków nadsyłać swoje adresy i wszystkie dane dotyczące zakresu i sposobu działalności jak najrychlej na ręce prowadzącego biuro prof. Dra Karola Dawidowskiego w Krakowie Basztowa 1.

Biuro prosi wszystkie dzienniki polskie o przedrukowanie powyższego zawiadomienia.

POŻEGNANIE DRA RECA. Grono lekarzy ze wszystkich oddziałów szpitala św. Łazarza żegnało w tych dniach w hotelu Pollera znanego chirurga dra Wojciecha Reca. Dr. Rec pracował w szpitalu św. Łazarza od lat 10, najpierw jako lekarz-praktykant, później jako sekundaryusz, a podczas wojny, w czasie nieobecności profesora Rutkowskiego, jako kierownik oddziału chirurgicznego, odznaczając się stałą uśnią i niezornowaną pracą. Opuszczając przez dra Reca szpitala w szpitalu uwielbiało powożony załazwono w gronie koleżanów, jak byłych pacjentów, zawdzięczających dzielnemu i z poświęceniem pracującemu lekarzowi powrót do zdrowia.

ŻYDOWSKIE TOWARZYSTWO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI. W ostatnich dniach zawiązało się w Krakowie żydowskie Towarzystwo właścicieli realności. Do Towarzystwa

tego przystąpili także następujący właściciele realności, jak o tem donosi jeden z dzienników miejscowych: prof. Władysław Pietrzycki, star. rad. kolei Zygmunt Maywald, Dr. Kazimierz Ostrowski, radca sądu Piotr Wielgosz, właściciel fabryki wyrobów żelaznych rad. ces. Józef Gorecki, Mieczysław Bielecki, Leopold Czapiński, Zygmunt Mikołajski, Bolesław Broszkiewicz, inż. Piotr Kozłowski, prof. Dr. Zygmunt Tarliński i Józef Zbytowski. Notujemy to dla charakterystyki stosunków lokalnych.

PODWYŻSZENIE CEN ZA CZYNNOSCI FRYZYERSKIE. Na walnem zgromadzeniu Stowarzyszenia przemysłowego fryzjerów w Krakowie, odbytem dnia 9. lipca br. uchwalono z powodu wielkiej drożyzny podnieść ceny za czynności fryzjerskie o 50 proc.

Z Polski i ze świata.

AKCJA PRASY LWOWSKIEJ. Dzienniki lwowskie donoszą, że z inicjatywą Towarzystwa dziennikarzy polskich we Lwowie odbyła się ubiegłej soboty konferencja przedstawicieli lwowskich pism codziennych w sprawie trudności, na które narażona jest prasa lwowska w informowaniu czytelników. W dłuższej dyskusji podniesiono wszystkie te dotkliwe niedogodności w służbie informacyjnej, które zwałować musi prasa lwowska, akcentując szczególnie silnie zupełne pozbawienie Lwowa międzynarodowego połączenia telefonicznego, niedostateczne i spóźnione dostarczanie wiadomości przez Biuro kor. itd. Po wyczerpującem omówieniu wszystkich odnośnych postulatów lwowskich wydawnictw, postanowiono wygotować jeden memoriał w sprawie stosunków cenzuralnych, oraz drugi w sprawie telefonicznych, telegraficznych i pocztowych niedogodności. W memoriale postanowiono poruszyć także sprawę zaniechania, na które wobec prasy polskiej w ogólności pozwala sobie wiedeńskie Biuro korespondencyjne. Memoriały powyższe postanowiono przesłać odpowiednim ministerstwu, a także uzyskać dla sprawy powyższej poparcie naszych posłów. Akcja prasy lwowskiej ma być przeprowadzona w najbliższym czasie.

APROWIZACJA LWOWA. Dzienniki lwowskie donoszą, że w stolicy kraju pozostaje wciąż jeszcze nicalizowana kwestja opalu na najbliższą zimę. Zarząd miasta nieustannie ugię u rząd centralny w sprawie zapewnienia miasta węgla. Dotąd jednakże wszelkie usiłowania pozostały bez rezultatu. Również aktualna staje się kwestja zaopatrzenia Lwowa w ziemianniki, których obecnie wcale niema. Wskutek nastąpić mogącej niebawem zmiany stosunków w dziedzinie aprowizacji miasta pisma wyrażają nadzieję, że w tym roku nie powtórzy się gospodarka gródeckich dyktatorów ziemniaczano-kapuśniowych, którzy doprowadzili do tego, że setki wagonów naładowanych kartoflami uległy zmarznięciu.

STRATY WŁ. REALNOŚCI W WARSZAWIE. Donoszą z Warszawy: W dniu 4 bm. odbyło się w Warszawie pod przewodnictwem mec. A. Suligowskiego zebranie doroczne członków Stowarzyszenia nieruchomości m. Warszawy, na którym komisja bywalska, wybrana z grona stowarzyszonych, przedłożyła sprawozdanie ze swych dochodów statystycznych, dotyczących strat przez właścicieli domów wskutek wojny, niewypłacalności lokatorów i obniżki oraz niewywiązania lokali. Straty bezpośrednie własności nieruchomości w Warszawie, to jest te, na których zwrot można liczyć, wynoszą za okres 3 lat wojny 7 i pół miliona rubli. Straty pośrednie wskutek niewywiązania lokali (jedna trzecia mieszkań jest pustych), gwałtowne obniżki cen lokali, niewypłacalności lokatorów itd., wynoszą przez te 3 lata 110 milionów rubli.

ŻNIWA ROZPOCZĘTE. Do „Dzienia Nar.“ donoszą: W ziemi sandomierskiej, szczególnie w okolicy Staszowa już się żniwa rozpoczęły. Przyczyną wczesniejszego żniwa jest brak chleba. W Koźlenickim rozpoczęło się żniwa napełniające za tydzień. Jeśli idzie o same urodzaje, to na ogół są w Sandomierskiem i Opolskiem dobre pszenice, zaś w Koźlenickim i Radomskiem lepsze są żyta. Jeśli się sumarycznie, wprawne okiem obejmie nasze pola i to, co krwawy wysiłek rolnika w czasie wojny, wśród największych przeciwności zdziałał — jeśli obejmiemy lany nasze i dojrzałe już żniwa, to nadzieja na przetrwanie najcięższych prób jest uzasadniona.

ORGIA WYZYSKU W SOSNOWCU. „Iskra“ donosi: To, co się dzieje w Sosnowcu i wogóle w Zagłębiu, przechodzi najbujniejszą wyobraźnię ludzką. Za funt młodych kartofli przekupnie żądają 4 marki, za funt świeżej kapusty 1 markę, za jagody czarne tyleż — jednym słowem ceny podniesiono na nowalio i wogóle na wszystko, co się daje spożywać do cyfr nieprawdopodobnych.

STRAJK GÓRNIKÓW. Od kilku dni, jak donosiliśmy, trwa w Dąbrowie strajk górników. Strajkuje około 17.000 górników z kilkunastu wielkich kopalni. Robotnicy żądają: podwyższenia płac o 50 proc.; 8 godzinnego dnia roboczego, polepszenia stosunków aprowizacyjnych, rejonów kas chorych i ubezpieczeń od wypadków. Strajkiem kieruje „Robotniczy Komitet strajkowy“.

SAMOBÓJSTWO. „Gaz. Podhal.“ donosi: W Zakopanem popełnił samobójstwo Józef Płaza, bardzo uczelny i szanowany gospodarz, przez podożnienie się kossą. Powodem było prawdopodobnie zdemoralowanie wskutek ponownego powołania do wojska.

UTONIECIE LEGIONISTY. Sekcyjny kompanii sztabowej V. pułku piechoty Legionów polskich, Jan Kruczek-Janisz, sądeczanin, 20. czerwca br. podczas kąpiei w Narwi w okolicy Rożan, porwany witem na głębie, utonął. Pomoc kolegów, kąpiących się na drugim brzegu okazała się spóźnioną. Woda uniosła zwłoki, których dotychczas nie odzyskano. Sp. Janisz młody 22 letni człowiek, przeszedł kampanię wojenną najpierw w 1 pułku piechoty, następnie w 4, a ostatnio w 5. Trzykrotnie ranny, zaraz po wyleczeniu się z ran, wracał do służby frontowej. Odniesiony był brązowym medalem za waleczność i srebrnym medalem I klasy. Piastował szarżę plutonową.

NIEMIECKA SZKOŁA W POLSK. GMINIE. W „Dz. Cies.“ czytamy: Schulverein zakłada znowu szkołę niemiecką w czysto polskiej gminie! Dowiadujemy się, że z początkiem nowego roku szkolnego zamyśla Schulverein otworzyć szkołę niemiecką w Nawsilu. Po Mostach wieje Nawsil! Tak Niemcy pojmują zasady pokoju wewnętrznego. Donagamy się od posłów naszych, by w parlamencie zdemaskowali germanizacyjną i prowokacyjną politykę kolei państwo-bogumińskiej, względnie jej dyrektora, radcy dworu Tschiggfroya.

WYKRYCIE SPRAWCÓW WIELKIEJ KRADEŻY. Przed kilku dniami doniesiliśmy o skradzień z kasy sztybu Bettina w Dąbrowie 160.000 koron w gotówce, przygotowanych na wypłaty dla personelu kopalni. Dyrekcja wyznaczyła za wykrycie sprawców 10.000 kor. w gotówce. Obecnie zagadka została odkryta. Kradzież dopuścili się trzech ślusarzy werkowi. Kradzież im się powiodła, ale wspólnicy pociągali się przy rozdziale łupu. Jeden z nich, pociągając się za pokrzywdzonego, postanowił zabić dwóch innych, zwłaszcza, że miał nadzieję, że otrzyma nagrodę 10.000 koron, którą ogłosił dla tego, kto wykryje złodziei.

KURS INŻYNIERÓW WOJSKOWYCH. Wszystkich inżynierów posp. ruszenia i inż. wy. służących w głębi kraju czy też na froncie, powołano obecnie do Wiednia na kilkumiesięczny kurs dla zapoznania ich z wynagrodzeniem jakie współczesna technika wojenna stawia inżynierskiej stawia. Do grona profesorów należą najwybitniejsze sily fachowe wojskowe i cywilne. Z Polaków powołano inż. por. Romana Z. Ciesielskiego, który wygłosił w Gr. Ludw. do pod Wiedniem wykład inauguracyjny na temat: „Rola cementu w obecnej wojnie“. Nauka odbywa się w dwóch oddziałach, biorą w niej udział około 700 słuchaczy w tem blisko dwustu oficerów a reszta jednor. ochotnicy.

Z RAPPERSWILU donoszą nam, że Zjazd członków Rady Muzeum rozpoczął się w Rapperswilu d. 20. sierpnia br.

Wiadomości gospodarcze.

WKLADKI OSZCZĘD. W CZESKICH BANKACH. Z lat 1916 i 1917 kwartału I i II roku, pisma czeskie i niemieckie stanowią wkładki porównując je z okresem poprzedniego roku co jest obrazem sił finansowych kraju, a dla instytucji finansowych świadectwem ich sprawności i zaufania klientów. U nas niestety konserwatyzm tkwiący u wielkich, średnich i małych finansistów nie zdoła wyprzedzić tego chlubnego zwycięstwa. Według wykazów z końcem czerwca przedłożonych dziennikom czeskim stan wkładek wyraża się w następujących cyfrach:

Ziemski Bank Królestwa czeskiego (jak nasz Bank krajowy) 172.449.886 K.
Zwrotnostenska banka 170.905.458 K. (w dniu 31 kwietnia 1917 było 167.740.978).
Ceska prumysłowa banka 173.551.361 K.
Ustredni banka cesk. sporitelni 112.998.890 kor.
Agramni banka 108.461.481 K.
Praska Uverni banka 67.933.465 K.
Porankova banka 40.689.502 K.
Založni uverni 28.089.236 K.
Ceska banka 23.144.077 K.
Bohemnia akc. banka 4.501.585 K.

Razem wszystkie czeskie banki wykazały z dniem 1. lipca koron 911.704.887. Da sumy tej doliczyć należy wkładki uzyskane przez banki czeskie na Morawach z dniem 30. czerwca a mianowicie: Moravsko-agramna banka 118.554.547 K.; Moravsko-slezka banka 12.146.298 K. razem K 125.701.785.

Ogólna suma wkładek w czeskich bankach tak w Czechach jak i na Morawach wynosi imponującą cyfrę: miliard trzydzieści siedem milionów czterysta sześć tysięcy, sześćset siedemdziesiąt dwie koron.

Artykuł sprawozdawczy „Venkova“ porównując cyfry wykazane każdej instytucji z osobna z poprzednimi okresami, wyraża wielką radość z powodu pomyślnego stanu finansowego czeskich banków, których sprawność i dzielno kierownictwa stwarzają się na podparcie dla życia gospodarczego Czech, a zarazem sąmy wkładki świadczyć niezbicie o wielkiem w świadomości społeczeństwa czeskiego, które w myśli hasel zrzuconych przez ojca narodu Praskiego zdobywa swą samodzielną gospodarczą. Pod tym względem powinniśmy być pilnie mi uczniami Czechów — także nasze banki i powinnny zaniehdywać publikacji wykazów i strajających nasz stan finansowy a zarazem i sprawność.

Firma:

JOZEF MASSAR

W KRAKOWIE.

ul. Floryańska L. 15

poleca na wiosnę i lato: Materyały wełniane i jełwabne, Piótna, Zefiry, Batysty itd. Gotową Konfekcję dla damy, Bieliznę, Czapki i Kapelusze. Próbkę towarów odesłać nie wysła się.

Maszyna atwarly od godziny 8-mej rano do 1-szej i od 3-ciej popołudnia do 7-mej wieczór